

Odluka kojom se donosi Zakon o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine

Koristeći se ovlaštenjima koja su Visokom predstavniku data u članu V Aneksa 10. (Sporazum o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja gore navedenog Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir član II 1. (d) istog Sporazuma prema kojem Visoki predstavnik "pomaže, kada ocijeni da je to neophodno, u rješavanju svih problema koji se pojave u vezi sa implementacijom civilnog dijela Mirovnog ugovora";

Pozivajući se na stav XI.2 Zaključaka Konferencije za implementaciju mira održane u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u vezi sa tumačenjem Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora, kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme u skladu sa gore navedenim "donošenjem obavezujućih odluka, kada ocijeni da je to neophodno", o određenim pitanjima, uključujući i (prema tački (c) stava XI.2) "mjere kojima se obezbjeđuje implementacija Mirovnog sporazuma na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta kao i neometan rad zajedničkih institucija";

Pozivajući se dalje na član III Aneksa Deklaracije Vijeća za implementaciju mira sa sjednice održane u Madridu 16. decembra 1998. godine, u kojem Vijeće za implementaciju mira kao ključni zadatak označava "da se učini da zajedničke institucije postanu efikasne u vršenju svoje uloge utvrđene Općim okvirnim sporazumom za mir" te u nastavku naznačava

podršku datu Visokom predstavniku u radu sa organima vlasti u Bosni Hercegovini da "reformiraju rad Vijeća ministara u skladu sa ustavnim procedurama kako bi se poboljšala njegova sposobnost da donosi i provodi odluke na poslovan i efikasan način". U Aneksu se dalje navodi da će se ovo najbolje postići, između ostalog, produženjem perioda tokom kojeg predsjedavajući predsjedava Vijećem ministara;

Pozivajući se dalje na komuniquej Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira sa sastanka održanog u Brislu, 7. decembra 2000. godine u kojem je istaknuta potreba za saradnjom u izgradnji funkcionalne države posebno putem efikasnog Vijeća ministara koje ima punu političku i finansijsku podršku entiteta te koje je sposobno da sarađuje, na jednakim osnovama, sa drugim državama i međunarodnim organizacijama;

Imajući u vidu da se Vijeće ministara i postupak donošenja odluka mora reformirati kako bi Bosna i Hercegovina dobila stabilnu i efikasnu vladu;

Imajući u vidu dalje da je vladi Bosne i Hercegovine potreban veći kontinuitet da bi organi vlasti Bosne i Hercegovine mogli govoriti autoritativno i konsistentno;

Uzimajući u obzir takođe Odluku Ustavnog suda Bosne i Hercegovine (predmet broj: U 1/99) u pogledu "Zahtjeva za ocjenu ustavnosti Zakona o Vijeću ministara, (Zakon o Vijeću ministara i ministarstvima Bosne i Hercegovine, objavljen u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", broj 4/97) u kojoj Ustavni sud navodi da se prema Ustavu Bosne i Hercegovine jasno uspostavlja, u ličnosti predsjedavajućeg Vijeća ministara nakon njegovog imenovanja, "tradicionalna funkcija mandataru vlade";

Cijeneći da se, u svjetlu gore navedenog, predsjedavajući Vijeća ministara uobičajeno može nazivati "premijerom" Bosne i Hercegovine, kao potvrda vladinih funkcija koje on zapravo vrši;

Uzimajući u obzir tekst nacrtu Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine koji su u novembru 2002. godine izradili predstavnici političkih stranaka izabranih u Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine i u kojem su sažeti doprinosi svih učesnika;

Svjestan potrebe da se takav zakon (uz manje promjene u odnosu na gore navedeni nacrt, po potrebi) donese odmah s ciljem da se omogući formiranje novog saziva vlade Bosne i Hercegovine nakon izbora iz oktobra 2002. godine;

Svjestan dalje činjenice da će nakon zakona koji slijedi, što je prije moguće, biti potrebno usvojiti Zakon o ministarstvima Bosne i Hercegovine da bi se omogućilo usklađivanje sa odredbama zakona koji se ovim donosi;

Razmotrivši i uzevši u obzir sva prethodno navedena pitanja, Visoki predstavnik ovim donosi, sa trenutnim stupanjem na snagu, slijedeću

ODLUKU

kojom se donosi Zakon o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine

1. Zakon koji slijedi i koji čini sastavni dio ove Odluke stupa na snagu u skladu sa članom 47. Zakona na privremenim osnovama sve dok ga Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ne usvoji u odgovarajućem obliku, bez izmjena i dopuna i postavljanja bilo kakvih uslova.
2. Ova Odluka se odmah objavljuje u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine".

ZAKON O VIJEĆU MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE

Sarajevo, 2. decembar 2002. godine

Paddy Ashdown

Visoki predstavnik